

Posudek bakalářské práce
Protagonista v cykle I romanzi della Rosa Gabriela D'Annunzia,
kteřou předložila Daniela Richterová,
na oboru Italianistika, ÚRS FFUK v Praze, únor 2015

Daniela Richterová se rozhodla napsat svou bakalářskou práci o prvním a jediném dokončeném románovém cyklu Gabriela D'Annunzia, nejvýraznějšího představitele italského dekadentismu. Zaměřila se na komparativní analýzu protagonistů jednotlivých románů, neboť v nich – a podle mě správně – cítila nejen autorovo literární alterego (tento aspekt není přehnaně zdůrazňován, protože míra autobiografického podloží je v každém románě různá), ale zejména klíč k uchopení D'Annunziových estetických postulátů a případně i ideologických hledisek. Protagonisté totiž fungují i jako „pokusní králíci“ při procesu překonávání dekadentního estetismu, nihilismu, slabosti vůle. Dynamika vývoje protagonisty v románovém cyklu je proto v celé práci citlivě a přesvědčivě zachycena a zdokumentována.

Hned úvodem můžu konstatovat, že Daniela Richterová napsala skutečně po všech stránkách zdařilou práci. Vybrala si zajímavé téma, D'Annunzio přece jen nepatří k nejtraktovanějším autorům, a zpracovala je výborně. Práce se sice opírá o kvalitní sekundární literaturu – zde oceňuji, že autorka vzala v potaz i starší monografie, jako je ta G. A. Borgeseho –, nicméně od začátku je v ní sledována jednotná otázka, primární texty jsou čteny pozorně a z dílčích analýz vystupuje ucelená koncepce. Autorku zajímá, jakým způsobem jednotliví protagonisté reagují na krizi *fin de siècle*, do jaké míry ji ztělesňují a jaké pro ně empirický autor hledá cesty a řešení. Ač D'Annunziova koncepce (či lépe řečeno představa) nadčlověka není v analyzovaném cyklu ještě plně ilustrována, práce stručně, ale podnětně konfrontuje D'Annunziova východiska s Nietzscheho pojetím *Übermensch* a ukazuje, že protagonisté románů Růže nejsou k překonání nihilismu vybaveni, protože jejich autor je – navzdory vnějším projevům kritičnosti a touhy po změně – ještě příliš zakořeněn v tradičních hodnotách, které se jeho hrdinové pokoušejí negovat, ale přitom zůstávají „v područí chiméry osvícenské racionality“ (s. 49). Tento závěr je přesvědčivě vyargumentovaný komparativními analýzami v průběhu celé práce.

Ta je rozdělena na dvě části. V úvodní je stručně, ale velice výstižně představena osobnost Gabriela D'Annunzia v kontextu doby a poté jsou shrnuta jeho životopisná data s důrazem na období korespondující se vznikem analyzovaného cyklu. Ráda bych pochválila

už tuto faktografickou část, protože napsat přehledný a stručný medailon se často v bakalářských pracích ukazuje jako problém. Analytickou část jsem zmínila už výše, autorka postupuje chronologicky od románu *Il piacere* po *Trionfo della morte*, což je vzhledem ke snaze zachytit vývoj a posuny protagonisty logická volba. Oceňuji skutečnost, že třebaže je u každého románu podkapitola skromně nazvaná „shrnutí děje“, autorka už při rekapitulaci fabule pracuje s textem analyticky a soustředí se na rekonstrukci hlavních postav a toho, co představují. Jednotliví protagonisté jsou pak nahlíženi i z naratologického hlediska, autorku zajímá vztah postavy-vypravěče-příběhu, zejména pak otázka věrohodnosti postavy a (ne) důvěryhodnosti vypravěče.

Práce Daniely Richterové se dotýká řady zajímavých otázek týkajících se protagonistů románů *Růže* nahlížených v širším dobovém literárním kontextu: zásadní je určitě životní „inettitudine“ těchto postav. Jejich označení svevovským termínem *inetto* je po mém soudu zcela na místě. Bylo by samozřejmě zajímavé srovnat např. hrdiny prvních dvou románů Itala Sveva s protagonisty cyklu *Růže* z tohoto hlediska (Svevo také četl Nietzscheho – ba určitě pečlivěji než D'Annunzio – a jeho literární *inetto* je odpovědí na teorii nadčlověka, i jeho postavy se vyznačují tvůrčí [im]potencí), ale takováto komparace už samozřejmě přesahuje vytyčené cíle této bakalářské práce. Zmiňuji ji jen podnět k možnému dalšímu bádání.

Závěrem: S potěšením doporučuji podnětnou a svěže napsanou práci Daniely Richterové k obhajobě a hodnotím ji známkou výborně.

V Praze 4/2/2015

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.

Vedoucí práce